

SKRIFTLIGT SPÖRSMÅL

Undanröjande av hinder för utbildningsexport

Till riksdagens talman

I vårt land har det redan i flera års tid talats om utbildningen som en exportvara med hög potential. Statsrådets strategi för utbildningsexport utnämner högskolorna till lokomotiv för denna export. Också statsminister Katainen pekade i sitt tal i riksdagen 12.2.2013 på utbildningsexport som ett tillväxtområde för vårt land.

Men dagen innan, 11.2.2013, hade chefen för internationella ärenden vid Helsingfors Universitet, Markus Laitinen, i Helsingin Sanomat, lyft fram några exempel på hinder i strukturer och lagstiftning, som universiteten stöter på när de vill ägna sig åt att sälja utbildningstjänster. Ett exempel på dessa är att universiteten enligt gällande lagtolkning kan begära högst 10 euro/studiepoäng, vilket betyder högst 300 euro/termin för en utbyteselev från ett universitet i ett annat land. Det internationella universitet som nämndes i insändaren hade varit berett att betala Helsingfors Universitet betala 7000 euro/ studerande. Slutresultatet är att Helsingfors universitet inte kan delta i utbytet och är tvunget att tacka nej.

Å andra sidan får universiteten enligt universitetslagen alltså enbart uppbära avgifter för icke-examensgivande utbildning, sk beställningsundervisning och då enligt det som stadgas i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Också detta upplevs som en begränsande faktor för undervisningsexport, när den beställningsundervisning universiteten ordnar måste få sina kostnader täckta enligt nämnda lag. Den bygger på den i och för sig sunda principen att inte blanda statens finansiering med avgiftsbelagd verksamhet men gör att de finländska universiteten är tvungna att prissätta sig ut från marknaden.

Arbets- och Näringsministeriet stöder inte heller undervisningsexport i den grad man kunde förutsätta om man jämför med annat exportstöd. Dess program Future Learning Finland utesluter universiteten från en del av dess stödformer. Detsamma gäller exportgarantierna och riskerna för verksamheten ligger således hos universiteten själva.

Med hänvisning till det som anförs ovan får jag i den ordning 27 § riksdagens arbetsordning föreskriver ställa följande spörsmål till den minister som saken gäller:

Är lagtolkningen, som framförs ovan och i nämnda insändare den rätta angående avgifter för utbytesstudier vid universitet? Vad ämnar regeringen i övrigt göra för att undanröja högskolornas hinder för utbildningsexport, så att universiteten kan uppfylla de förväntningar som tex regeringen yttrade i vid debatten om det nya riksdagsåret?

Helsingfors den 19 februari 2013

Astrid Thors /sv